

Rondom een Dümmersee-excursie

Paul & Alie Voorhaar

De commissie buitenland had gekozen om naar de Dümmersee te gaan. Wij kenden dit gebied niet en zochten op internet naar gegevens. Naarmate we er meer over te weten kwamen werden we steeds enthousiaster. Wat is internet toch een prachtmedium voor dit soort zaken. We konden landkaarten, interessante plaatsen, wandel-, fiets- en autoroutes downloaden. Ook topografische kaarten voor in de GPS werden op die manier verkregen. Nee, wij zouden zeker niet verdwalen.

We besloten een dag eerder te vertrekken en wat langer te blijven na het weekend. Dat bleek een goede greep zou later blijken. We overnachtten de eerste nacht op de

camperparkeerplaats vlak naast het Jugend- und Freizeitzentrum. Omdat het donderdag was waren we een van de weinigen; de zaterdag erna zou het stampvol staan, maar toen sliepen we redelijk comfortabel binnen tussen musicerende pubers en bakvissen die 's avonds prachtige muziek maakten.

Het weekend begon met een zonnige dag gevolgd door twee regenachtige dagen. Toen de anderen gearriveerd waren werd die dag direct benut voor een fietstocht rondom het meer, steeds de aanwezige uitzichttoren bezoeken. Gezien het feit dat het de volgende dagen regende was dat goed gegokt.

Commentaar over het eten sla ik even over. 's Ochtends zagen we Boeren- en Huiszwaluwen vliegen evenals tot twee keer toe een Kleine Bonte Specht. Op een verspreidingskaartje van de lokale onderzoekers van de Dümmersee stond één broedgeval aangegeven van de Kleine Bonte Specht; precies op de locatie waar wij hem hebben gezien.

De zaterdag verliep heel erg regenachtig. Van de oorspronkelijk geplande wandeling kwam niet veel terecht. Rondom de Dümmersee liggen een aantal moerasgebieden. Deze liggen niet vlak bij elkaar en het is dus noodzakelijk de auto te gebruiken. We reden van de ene overdekte uitzichttoren naar de andere. Ondanks het slechte weer was er op die manier toch nog het een en ander waar te nemen.

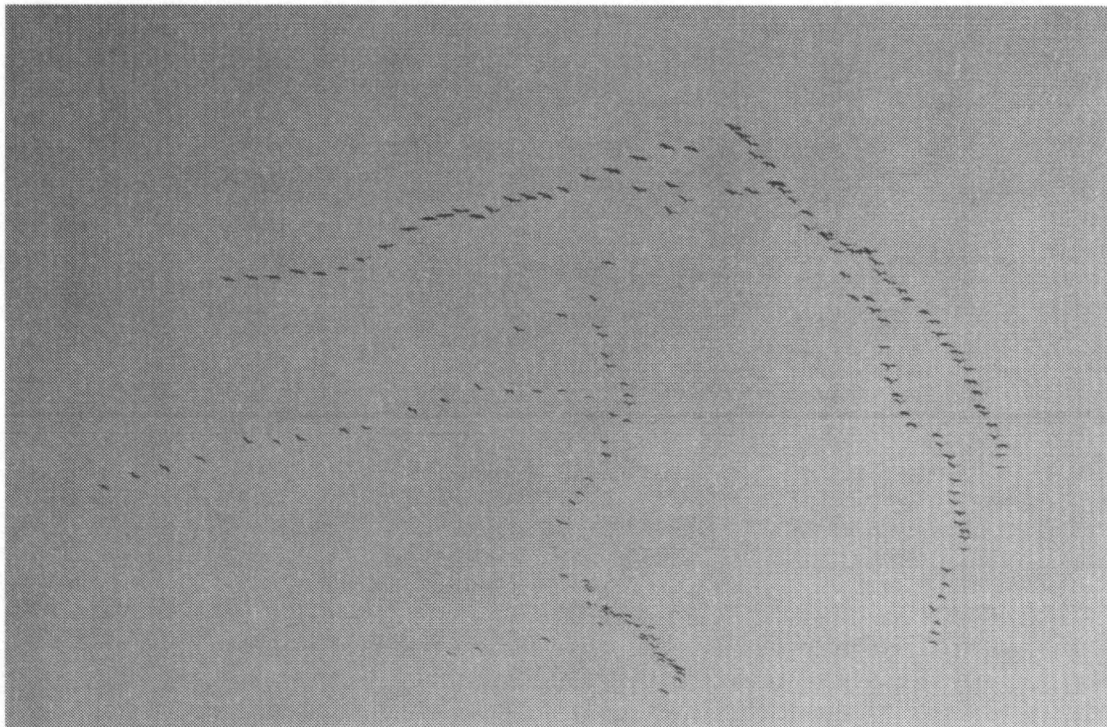
We bezochten het Rehdener Geestmoor, het Neustädter Moor, het Oppenwehmoor en het Ochsenmoor. Bij het Rehdener Geestmoor werden wij door een bezoeker gewezen op de aanwezigheid van enkele Kraanvogels in de buurt; deze waren snel gevonden. Bij de uitzichttoren van het Neustädter Moor dachten we Kraanvogels te horen, maar met Helmut Vos in de buurt weet je het nooit. Voor hetzelfde geld word je enthousiast door een Ipod-opname. Vlakbij de parkeerplaats bij het Oppenwehmoor zagen we een grote groep foeragerende Kraanvogels. Bij het Oppenwehmoor was het even droog en kon toch een korte wandeling gemaakt worden. 's Avonds werd een heel grote groep Houtduiven door meerdere mensen gezien en door enkelen gefotografeerd. Het waren er

honderden. We hadden nog nooit zoveel Houtduiven tegelijk gezien, maar we wisten toen niet wat ons nog te wachten stond.

Na het vertrek van de laatste vogelwerkgroep leden reden we naar het Oppenwehermoor. Daar was een hotel-restaurant met kampeermogelijkheid. De overvolle campings aan het water trokken ons niet zo aan. De biefstuk kon maar net op ons bord en we konden de ontstane tekorten in één maaltijd aanvullen. 's Morgens trokken er tussen 10 en 12 uur grote groepen ganzen, duizenden Houtduiven en Kraanvogels over. Dat er zoveel Kraanvogels en duiven bivakkeren is niet verwonderlijk; overal zijn maïsvelden te vinden. We begrepen van de

eigenaar van het restaurant dat de trekrichting van de vogels sterk werd beïnvloed door de heren der verrezen windturbines. De camperplaats bevond zich precies op de juiste locatie. De meeste trek is vanuit het Neustädter Moor ten oosten van de Dümmersee naar het zuiden en over onze slaappleaats.

Van dinsdag op woensdag was er een lichte nachtvorst. Woensdagmorgen was het daardoor echt een "circus". Het was prachtig weer en duizenden Kraanvogels trokken in groepen van ongeveer 125 stuks over. Cirkelend voegde de ene groep zich bij de andere en in de thermiekbellen wonnen zij aan hoogte. Het had er alle schijn van dat ze naar het Lac du Der door zouden trekken.

Overtrekkende kraanvogels

Toen gebeurde het. Ook een front van Houtduiven trok over ons, van de horizon in het oosten tot aan de horizon in het westen. Dit moeten er duizenden zijn geweest, ongelooflijk zoveel.

De ganzen trokken in een iets andere richting, maar leken ook uit de richting van het Neustädter Moor te komen. Het Neustädter Moor staat bekend als overnachtingplaats van Kraanvogels en ganzen. Deze vliegen tijdens de schemering het gebied binnen,

gedegeslagen door grote groepen vogelaars. Wij hebben om die reden een avondbezoek aan het moeras overgeslagen. Onze interesse gaat voornamelijk uit naar de kleine overtrekkende groepen. Op de fiets hoor je het ver dragende geluid van roepende Kraanvogels en na enig omhoog turen ontdek je dan een paar exemplaren. Deze ervaring loop je mis als je met de auto reist. Het was jammer dat het juist tijdens het weekend zo regende en dat de andere werkgroep leden dit fenomeen niet of heel weinig hebben kunnen waarnemen.

De trekroute van Kraanvogels van hun broedgebieden naar de overwinteringskwartieren.

Eenmaal onderweg naar huis besloten we de snelweg nog even te mijden en onderlangs de Dümmersee over kleine wegen te rijden. Daar zagen we nog een grote groep (2000?) foeragerende Kraanvogels.

Op een gegeven ogenblik zagen we in het Ochsenmoor een Buizerd die aan het prikkeldraad hing. Eerst probeerden we het beest nog los te maken, maar het prikkeldraad zat door de bewegingen van de vogel helemaal vast; hopeloos. Met een tang knipten we een heel klein stuk prikkeldraad af, zodat we hem, met prikkeldraad en al, naar het 2 km verderop

gelegen natuurbeschermingskantoor konden brengen. We werden vriendelijk te woord gestaan. De dichtstbijzijnde dierenarts zit in Vechta en zij zouden het dier daarheen brengen. Op de vraag “Waar hebben jullie hem gevonden?” antwoordden wij: “Je rijdt 2 km die kant op, totdat je aan de plaats komt waar een stuk prikkeldraad mist”. We weten niet of het dier nog te helpen was of dat ze hem hebben laten inslapen. Uiteindelijk moesten we toch de snelweg op. Daarmee kwam voor ons de excursie pas echt ten einde. Echt een gebied om nog eens te bezoeken.